

[Hans Nielsen.]

nesker, som er Forsvarere for denne Lov, giver det Udseende af, at de er Frihedsfolk. Nej, det er de værste Tvangs- og Tyranni- og Tugthusfolk, som tænkes kan.

Jeg skal oplæse en lille Annonce, som fandtes i „Fyens Tidende“, som jo er et af de kendte Venstreblade her i Landet. En Gaardmand, der søgte en Arbejder, averterede i „Fyens Tidende“ efter en saadan Mand, og saa hedder det i Annoncen:

„Mand og Kone er Reserve i Kostalden og maa være dygtige Malkere. Stort Roearaal. Kun Folk med prima Anbefalinger kommer i Betragtning. Fagforeningsfolk er paa Forhaand udelukket.“

Det er Friheden hos de Folk. Jeg maa gaa ud fra, at denne Annonce i „Fyens Tidende“ har været en rettroende Mygdaler eller Pinstrupper, eller hvad man nu vil kalde det —: „Fagforeningsfolk er paa Forhaand udelukkede!“ Han gaar sikkert omkring som en stolt Frihedsmand ovre paa Fyn; det tvivler jeg ikke om. „Fyens Tidende“ er vel ogsaa parat til at slaa ham op som Frihedsmand af høj Rang. Men han er jo i Strid med § 3 i denne Lov, der fastsætter Straf for den, som begrænser en Mands eller Kvindes Ret til at være Medlem af eller staa udenfor en Organisation. Dette er vel nok en udpræget Tvang, der anvendes for at holde dem udenfor en Organisation. Men alligevel gaar man omkring som Frihedsmænd!

Det er den rigtige Frihed, den at benytte sin Magt, sin økonomiske Magtstilling overfor de svagere til at forbyde dem at være Medlemmer af deres Organisationer! Det er underligt nok, at det er Venstre her i Landet, som skal være Forkæmpere for en saadan Opfattelse. Venstre var jo fra 1871 og gennem mange Aar et Parti, der gjorde sig til Talsmand for demokratiske Anskuelser; men nu skal det absolut være Talsmand for de mest stokreaktionære Tanker, der er oppe.

Ved Versailles-Traktatens Artikel 13 blev der lovet Arbejderne i alle Lande en hel Række Rettigheder og Fordele. Der blev det udtrykkelig slaet fast, at Arbejderne har Krav paa Organisationsfrihed: Arbejdet maa ikke betragtes som en Vare eller en Handelsartikel, fri Foreningsret for alle Formaal, der ikke er i Strid med Lovene. Det er de to første Løfteparagraffer, der blev givet i den meget omtalte og meget forroste Traktat i Versailles. Efter at man har gjort dette, er Venstre-

partiet her i Landet det Parti, som voldsomst søger at berøve Arbejderne disse to første Løfter, som blev givet dem ved denne Lejlighed. Vi ved nok, at de ikke blev givet helt frivilligt den Gang; det var i den Tid, da Revolutionerne flammede i Europa, Magthaverne stod med blodige Hænder efter Krigen og var bange for Følgerne af de Ulykker og Forbrydelser, de havde bragt over Menneskene.

Men Partiet Venstre, der gennem en Menneskealder eller mere har skiltet med sin Demokratisme, skulde dog ikke gaa i Spidsen med at berøve Arbejderne deres Rettigheder. Det var langt snarere det konservative Parti, der skulde gøre det; men det taler til Ære for det konservative Parti, at det følger nølende med, selv om det følger med. Jeg haaber ikke, at de alle sammen vil følge med ved den endelige Opgørelse; for det vilde være trist at se adskillige konservative Medlemmer stemme for noget saa ganske urimeligt som det, der staar i dette Forslag. De følger kun nølende med; det er Venstre, som paa dette Omraade, som paa snart alle Omraader her i Landet, er det mest reaktionære og konservative Parti, vi kender.

Men det er et stort Spørgsmaal, hvordan Venstre har det med sine egne Organisationer, naar vi skal til at bedømme denne Lovs Virkninger. I Sommer afholdt De Danske Mejeriforeningers Fællesorganisation et Repræsentantmøde. Der var ogsaa Spørgsmaalet om Tvang, Tyranni og Frihed til Debat; men det var rigtignok paa en helt anden Maade end den, vi i Almindelighed anvender her, naar det ærede Medlem Hr. Pinstrup fører det store Ord, for saa er det jo altid Fagforeningerne, der øver Tyranni og Tvang; saa er der jo ingen Tvivl om, at de andre er Engle ved Siden af.

Paa dette Møde var der en Mejeriforening, Sydjydsk Mejeriforening, der ønskede at udmelde sig, fordi den ikke fandt, at man tog tilstrækkeligt Hensyn til den. Og der var en Gaardejer Povlsen fra Jegindø ved Thisted, der udtalte, at Aarsagen til, at de har vedtaget at melde sig ud, er de Forhandlinger, som Fællesorganisationen er gaaet ind i angaaende Lønforhold og særlige Arbejdsforhold. Man kan tydelig mærke, at denne Gaardejer Povlsen fra Jegindø er en lærvillig Elev af de ærede Medlemmer Hr. Pinstrup og Hr. Knud Kristensen. Han er besjælet af de selvsamme Anskuelser, at alle Aftaler om Arbejdsforhold er Djævelens Værk;